

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 59.

Tiende Session.

38te Møde.

Tirsdagen den 7de Decbr.

(Fortsat.)

Drieser (fortsat): Den ærede Landstingsmand kom ogsaa til at berøre Rangskatten. Der har i Rigsraadet været Tale om at have denne Skat, men uden at gaae nærmere ind paa Forhandlingerne derom, kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det ikke var Afgørelse for Rangskattens Væde, der gjorde, at den ikke blev ved. Meningen med mine Forslag var kun den, at Alle skulle yde forholdsmæssig Skat efter deres Evne for de Goder, som de nyde af Communens Forsaavidt den ærede Landstingsmand sluttede med, at dette Lovudkast var forfattet paa en slet Maade, og i den Henseende brugte temmelig stærke Udtryk, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke undlade at bemærke, at det nok var at gaae Communalbestyrelsen vel nær. Dog jeg har ikke at hævde eller forsvare Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og vil i ende med gjentagende at ytre, at Hensigten med det første Punkt er kun at faae Skatten for 1859 nogenlunde ligelig fordeelt; medens det andet Punkt gaaer ud paa for Fremtiden at faae en forholdsmæssig og ligelig Skat for Næringsbrugere og Ikke-Næringsbrugere.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at man maaskee er kommen Noget for dybt ind paa de almindelige Regler for Beskatningen ved Behandlingen af dette Lovudkast, som jo er af

en meget indskrænket og fortværende Betydning. Jeg troer derfor ikke at burde gaae videre ind paa disse almindelige Theorier, men jeg skal indskrænke mig til at omhandle de to Endringsforslag, som her ere under Forhandling. Efter Lovudkastet paa saaledes som det er kommet fra Folkethinget, skal i det paa følgende Finantsaar ligesom hidtil $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, der tidligere have været ligne de paa Stadens Næringsbrugere, tilvebringes ved en Hjælpekat, ligesom Tilfældet har været i de 3 sidste Aar. I den Henseende skal jeg tillade mig for det Første at bemærke, at for disse sidste 3 Aar blev hele den Udgift, som der her er Spørgsmaal om, alene udredet af Næringsbrugerne som Næringskat, og det er altsaa allerede den ikke ubetydelig Lettelse, som er bleven dem tildeel, ved at $\frac{1}{3}$ af de sidste 3 Aar er bleven tilvebragt ved Hjælpekatte, og det samme vil nu blive Tilfældet i det følgende Aar. Derhos maa jeg bede bemærket, at dette Lovudkast kun skal gjælde for et Aar, og at jeg for min Deel ikke har hørt nogen sær Klage over, at Næringsbrugere ere blevne beskattede uforholdsmæssig høit i Forhold til dem, hvem Hjælpekat er paalagt. Hvis det skulde blive Tilfældet i det næste Aar, at der skulde komme ganske extraordinaire Udgifter, som kunde forarsage, at en saadan Afgift som den, der hidtil har været udredet af Næringsbrugerne, skulde blive uoverskommelig, saa maa det efter Slutningen af § 1 til Hans Majestæt at kunne forhøje Hjælpekatte til Udgiftens Halvdeel. Mere troer jeg ikke, at der i den Henseende behøves, naar man, som sagt, har indskrænket Lovens til kun at skulle gjælde for et Aar. Jeg troer saaledes ikke, at der er tilstrækkelig Grund til